

dende. Min Mening er den, at Administrationen selvfølgelig ikke forlanger mere, end der for den er ønskeligt, og hvorfor i Alverden skulde den ogsaa det; men jeg tror rigtig nok paa den anden Side, at den ofte forlanger mere, end der er strengt nødvendigt. Enhver Administration vil gerne have lidt vide Grænser for sit Arbejde, gerne kunne indrette sig saa godt og fuldkomment som muligt, men naar dette er rimeligt fra Administrationens Side, saa er det ikke mindre rimeligt fra Folketingets Finansudvalgs Standpunkt, at man søger at holde disse flottere Tendenser inden for visse Grænser og at indskrænke Udgifterne til det nødvendige. Naar det ærede Medlem fandt, at der var lagt for megen Vægt fra vor Side paa Bebyggelsen, maa jeg gøre opmærksom paa, at dette er sket, fordi der i Forslagets Motivering netop er lagt Hovedvægten derpaa. Jeg lægger selvfølgelig ogsaa Vægt paa Tilvæksten i Postbesørgjernes Antal, men jeg ønsker, at det skal bevises, inden man gaar ind paa den større Forhøjelse af Bevillingen, at denne Tilvækst er saa meget større i Aar end i Fjor, at den virkelig kan benyttes som Argument for i Aar at forlange det dobbelte imod sig.

J. C. Christensen: Jeg har blot en ganske kort Bemærkning at gøre angaaende et Forslag, som har været omftridt baade i Dag og i Gaar. Den Bemærkning, jeg skal gøre, er til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører sagde, at jeg havde taget fejl, naar jeg paastod, at Underbalancen paa Telegrafbudgettet er sytende med de nuværende Takster. Deri har jeg ikke taget fejl. Den ærede Ordfører vilde bevise sine Udtalelser ved Understuddene fra de foregaaende Aar, men det er ikke nok. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Understuddene i Finansaaret 90—91 efter Statsregnskabet var 200,000 Kr. I Aaret derefter var det ganske vist kun 162,000 Kr., og i forrige Aar 166,000 Kr., men den ærede Ordfører ved lige saa godt som jeg, at Understuddene for det følgende Finansaar ogsaa uden den foreslaaede Forhøjelse er kalkuleret til 132,000 Kr. Det vil sige, at Indtægten af de indenrigske Telegrammer er sat op med 50,000 Kroner og det af den Grund, at Telegrafseringen er tiltaget stærkt i de senere Aar. Det ved den ærede Ordfører meget vel, og han maa derfor finde sig i, at jeg betegner Underbalancen som sytende, ogsaa med de nuværende Takster. — Jeg maa endnu gøre et Par Bemærkninger, inden jeg slutter. Den ærede Ordfører fremhævede

vedblivende, og den ærede Minister ligeledes, da han sidst havde Ordet, at der var nogen Lighed mellem de Besparselser, man foretog paa Budgettet, og den Indtægtsforøgelse, som her foreslaas. Jeg glæder mig over, at den højtærede Minister nu dog kunde se Forstellen; det syntes han slet ikke at kunne efter sine første Udtalelser; da syntes han, det var ganske et og det samme; nu vilde han dog tilstaa, at der var en Forskel, men der var, paastod han alligevel, den betydelige Lighed, at Regeringen i begge Tilfælde faar Penge til Brug. Med Hensyn til Besparselser paa Budgettet er min Stilling den, at jeg er meget villig til at gaa til Medsættelser paa Budgettet paa de allerfleste Punkter af to særlige Grunde. Naar jeg ser paa det krigsministerielle Budget, er jeg med til Besparselser her af den Grund, at jeg vil være med til at stille en Protest op mod det provisorisk-militære Regimente, der føres her i Landet. Og paa de civile Budgetter er jeg med til Besparselser dels af den Grund, at jeg ogsaa vil være med til at protestere mod det økonomiske System, der praktiseres her i Landet, idet det er et System, der fører os saa vidt, at vi næppe ere vore egne Herrer til sidst. Men jeg er ogsaa med til Besparselser paa de civile Budgetter af den Grund, at jeg vil forberede Stillingen for en lovlig Regering, der engang maa komme. Men det, den ærede Ordfører vil, ikke alene ved sine Besparselser, men ogsaa her, det er noget andet. Han siger: Der er foreslaaet nogle Love; der skal bruges Penge til dem, og derfor vil han foreslaa Besparselser. For saa vidt er jeg enig med den ærede Ordfører. Jeg kan ogsaa for saa vidt sige, at til de Besparselser, jeg er med til, kan jeg ogsaa godt have den Grund, at disse Penge under lovligt Regimente kunde anvendes til Fordel for den jævne Befolkning. Men den ærede Ordfører gaar et Skridt videre, idet han siger: Lad os faa flere Penge ind i Statskassen; de kunne anvendes ad denne Vej. Han bærer sig ad ligesom den, der sælger Huden, inden han har stude Bjørnen. Den ærede Ordfører kan være sikker paa, at naar han faar Tinget til at stemme for dette Forslag om en Indtægtsforøgelse, skal Ministeren ikke være sen til at faa dem optagne paa det provisoriske Budget; det føler jeg mig overbevist om. Men hvad har Ordføreren faaet for den jævne Befolkning, hvad skal han have for de 100,000 Kr.? Saa vidt jeg kan se, er der Sandsynlighed for, at der ingen Ting bliver til den jævne Befolkning, men 100,000 Kr. til den provisoriske Kasse. Det vil nok blive Resultatet.